

GUR'A SATULUI

Foi'a acăstă a opt'a dî — Prețiul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu Tote siodienile și banii de prenumărături se primeșc 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Stratului Leopoldu Nr. 4.

Eram pe-unu verfu de munte!...

(Parodia după cunoscută poesia a lui Puscariu.)

Eram tribunu odata,
Pe campulu de la Blasius,
Cu inima 'nfocata
Juram cu multu curagiu.

In astă esaltare,
In estu momentu amatu,
Am scosu mandatulu, care,
Din Beciu l'am capetatu.

L'am pusu la ochi indată,
Vedeam ca prin ochianu
Dietă adunata
La „imperatu romanu.”

Ce dulce, ce brillanta,
Parea dietă-a acea,
Ce gloria romanta,
Ce orduri prevestea!

Si Reichenstein in fine
Me întrebă ce ceru?
De te-i portă tu bine,
Vei fi si cavaleru!

„Precum poftesci, stăpane!
Ași me voiu portă,
Ti-oiu fi si adi si mane
Totu sierbu Mari'a ta!”

De-atunci mandatulu, care
De susu venise, dieu,
Lu-portu fara 'ncetare,
Si sum „activu” mereu!

Gur'a Satului.

Mintiunele cele mai prospete.

O depesă telegrafică sosita în momentul prezintă de la Aradu spune, că ungurii nu voru candidă nici într'unul dintre cele patru cercuri electorale, ce conform pactului încheiatu, au lasatu pentru romani.

Partitul naționalu din cerculu Alesdu, în comitatul Bihariei, lucra din respozitori ca să pôta alege pentru dietă venitória unu deputatu romanu.

Romanii din cerculu Ciacovei voru alege in unanimitate pe dlui Iváskovits deputatu la dietă venitória.

Dlu Atanasieviciu are prospectu siguru să trîntesca pe dlu Aleșandru Mocioni la Lugosiu.

Romanii din Satu-mare la alegerile viitorie voru cutediă să spună in fatia la unguri, că si dinsii sunt romani, si voru avé curajul să candideze unu deputatu romanu.

Din Torontalul se aude o scire buna, reesirea a doi candidati romani e sigura, alu treile inca ar reesi, inse nu vré să accepte candidatură.

Cortesii lui Gränzenstein nu gasesc in totu cerculu Oravitiei nici unu romanu care să voteze cu ei, că-ci toti sunt la innalțimea misiunii loru.

Unul dintre canonicii romani din Orade-mare la congregația comitatense, si-a cascatu gur'a si a dîsu, că si dinsulu vré să existe ca romanu.

La Naseudu nu se gasesec nici unu romanu adeveratu, care să primeșca mandatulu de deputatu pentru dietă din Pest'a.

Dlu Gozsdă, autorul complexului va fi alesu cu mare majoritate deputatu in contra dui Vincentiu Babesiu.

Dlu Katiu de Caransebesiu nu mai pôte de bucuria, că-ci alegera lui e mai multu decât sigura.

Din Maramuresiu se scrie, că si acolo se va alege unu deputatu romanu, carele se va alatură la partitul naționalu independente si de drépt'a si de stang'a.

Cine e mai fericitu acumă decât dñii Maniu, Végső, Vladu, Iváskovits, Fischer, că-ci dinsii nu se temu, că voru cadé la alegerile venitória?

Cine? — Gur'a Satului! Pentru că atunce si dinsulu va avea materia!

Cantece cortesiesci.

VI.

Pentru Banatu-Comlosiu.

Frundiulitia de verdétia,
Haid' sê dâmu serunu de viétia, —
S'aretâmu, câ 'n alu nostu sinu
Curge sange de romanu!

S'aretâmu la lumea mare,
Câ si noi suntemu in stare,
Sê ni-alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu.

S'a totu dfsu, câ 'n Torontalu
De romani e vai si-amaru, —
S'a totu disu, câ noi dormimur,
S'aretâmu dar câ traimus!

Celu ce vré sê se falésca,
Câ-e de vitia romanésca,
Va alege deputatu
Unu romanu adeveratu.

Unu romanu cu simtiuri bune
Va lucrá pentru natiune,
Va lucrá, in asta tiéra
Sê nu fimu totu de ocara.

Celu-ce vré frătătate,
Pace buna si dreptate,
Va dorí de ablegatu
Unu romanu adeveratu.

Ura ! frati intr'o unire,
Sê strigâmu cu 'nsufletîre,
Câ ni-alegemu unu romanu,
Sê traiésca dar Bogdanu !

Cine-a fi pentru Vidats,
I-omu spune : Cu elu sê taci !
Dar si domnulu Subotici,
N'are ce cautá p'aiici.

Haid' s'alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu,
Pentru cerculu Comlosianu,
Sê traiésca dar Bogdanu !

O poveste de la Sate.

Ioanu.

Cinstite parinte,
Am venitu sê-ti aduc 'nainte,
Si te rogu aplecatu
Câ sê-mi dai unu sfatu,
Ca sê-mi vedu copilulu cununatu.

Preotulu.

Dragutia Ioanitia,
Ada-mi mie 'n pungulitia
Cinci-zeci de slotisiori,
Atunci poti copilulu sê-lu insori.

Ioanu.

Éca parinte
Ti-punu 'nainte,
Cinci-zeci de fiorini buni,
Si te rogu copilulu sê-lu cununi.

Preotulu.

Bine bine Ioania,
Mergi acum la Compania,
Sê-mi aduci o chartia,
O chartie cu engaduintia,
Ca sâ potu pasî la credintia.

Ioanu.

Sê traiésca dlu Companii Comandantu !
A venitu sê me rogu aplecatu,
Ca sê-mi dati carti de cununatu !

Com. Comdt.

Mei Ioane Stoiane,
Tu cărti nu poti capetá,
Nici copilulu insurá,
Câ-e copilulu tenerelu
Si nu are anii pusu in paragrafelu.

Ioanu.

Cinstite parinte,
Ti-spusu ferbinte
Cumca Compania,
Nu-mi dâ carti de cununia,
Ca-e copilulu tenerelu,
Si nu are ani pusu in paragrafelu.
Ci te rogu cu dreptu,
Sê-mi dai indereptu
Cei cinci-zeci de slotisiori.
Ca copilulu nu potu sê-lu insoru.

Preotulu.

Eu aia Ioanitia nu potu nisi intr'unu chipu,
Ca eu bani iam chieluitu ;
Ci asteapta timpu bine venitu,
Atucea vei vedé luerulu ispravitu !

„Dara“ in Saculu.

Apoi si romanii din Saculu, par câ pan' acuma toti au fostu inchisi intr'unu sacu, si n'au potutu vedé ce facu alti romani, atâtu de bine o nimerira.

Vreu s'aléga deputatu pe dlu Vladu, carele numai una cununa a primitu de la damele romane din Brasiovu, dar alta nu credu sê mai capete.

Romanii din Saculu s'a multiumitu cä dlu Vladu „in principiu“ va fi „dara“ romanu !

Ei bine, romani séu ce sunteti pe-acolo pe la Saculu, dati man'a cu mamaligarii din Chioru, carii pentru ca sê arete, cä si ei sunt romani, s'a rogatu de ministeriu, ca nu cumva sê mute de acolo pe capitanulu supremu magiaru !

Discursu la tiéra.

— Mei Ioane, votedi tu cu X ?

— Ba, Niculae mi-se pare mai liberalu. Mi-a datu 10 fl. pentru unu votu.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Ce gandesci draga, de ce a propusu Dragosiu in Chioaru intr'o conferintia, ca districtulu să se róge de ministeriu, să nu stramute pe Ujfalusy de acolo?

F. D'apoi s'a temutu, ca nu cumva ministeriul să numésca pe Jóska bátsi capitán supremu.

Corespondit'a Gurei Satului.

Baia de Crisiu 2/82. 1869.

Cinstite Gur'a Satului!

Mai anu ori antieriu avusesi pe cinsititele d-tale spate o caricatura cu unu blidu de pisatu ferbinte si giuru impregiuru pe langa blidu vr'o 3—4 pisice.

Adâ-ti bine aminte de caricatur'a aceea, si atunci intielegi urmatorele:

Tóte corespondintiele câte s'au scrisu de pre aici de candu cu venirea comitalui Haller, tóte sunt pisicele de pe langa blidulu cu pisatu. A ciulito si un'a si alta giuru pe langa blidu, câ-ci scii, pisatulu te arde la flitutiu.

Apoi in deosebi corespondintii a ceea cu: „*lauda voue braviloru Zarandani*“ nu-e modru se nu fie ceva smintela in lucru; trebuie că a fostu desdinata pentru cinst'a ta, si numai din gresiela de pena s'a espedatu „*Federatiunesi*“, — pentru că crede-me frate, dar eu, ca de aici, candu am cetitu aceea am cugetat, si nici pana adi nu-su in chiaru, nu-e altu modru decâtua ceva ciufu de omu, si-a batutu jocu de noi.

Aceste inse transitu, că-ci a imbetă pe cineva cu apa rece, nu-e lucru de omu de tóte dilele; ci din contra, din ce-i succede mai bine, cu atâta dici că-e omu mai pe talpe: dar voiescu se revinu putinu la corespondintiele par' că cele döue din urma la cele cu: „*intrigele draconice a unoru malcontenti*.“

Ast'a e tocmai asié ca povestea tigulanului cu lupii: — *Mei tigane aigrigie că nu voru fi fostu chiaru 12!* — Ba se nham pe Tumnedieu thomnisiohrule, că de nu oru fostu 12, da 10 ca unalu, — si totu asié pana să alese unu cane suru. Atât'a si nici cu unu boscasinu nu e mai multu aceea corespondintia.

Tóte acese frate Gur'a Satului numai pentru aceea ti le scriu, ca să nu te imbeti si cinst'a ta óre cum de apa rece.

Si acum că să nu te mai ustenescu, voi se inchiu, adaugandu inca numai, că corespondintii in sine luati — aci respectu esceptiunilor — sunt in mare parte ca pupaz'a, uteunque frumosiei la glasu, cautandu-i inse la adeca, dai de cuibu de pupaza.

Cotcorezu.

TANDA si MANDA.

T. Dómne, că pocita e asta-di lumea!

M. Dar de ce?

T. Apoi én asculta, frate Mando! Asié numitii romani de partitulu lui Deák se supera de li díci, că sunt fii rateciti.

M. Si óre pentru ce?

T. D'apoi, vedi Dómne, ei voru să crédia, că aru fi cei mai buni romani, că-ci sunt si tratatori.

M. Ce díci? — Romani buni si tradatori?

T. Bîndu Mando, se vede, că tu nu scii ce va să dică „tratatoriu.“

M. Cum să nu scii.

T. Apoi én baga-ti mintea in capu! Tratatoriu insemnédia a tratá cu cine-va, ér nu a...

M. Bata-me urechi'a, de te pricepu! Au dôra a tradá pe cine-va, séu cu cine-va, nu-e totu unu dracu!

T. Nu fratiore, că-ci a tratá, va să dică a pune numai focu in pip'a lui Pist'a, ca...

M. Ca să beie tutunu.

T. Da.

M. Si tratatoriu?

T. fumulu.

M. Ce mai ómeni sîreti!

T. Mei frate Mando, scii ce asiu mai dorí eu acuma numai?

M. Aceea trebuie să fia unu lucru mare, — én să te audu!

T. 1000,000 fl. să am, apoi numai asiu fumigá lumea.

M. Ha, ha, ha, — Tanda si 100,000 fiorini. Apoi mei frate se tî-i manipuleze cum gandescu eu.

T. Totu atâta.

M. Spre pilda, cum se administrează fondulu gimnasiului de la Bradu.

T. Nu-mi pasa.

M. Asié acuma esti unu calicu, atunci fratiore ai fi dusla calicu.

Post'a Gurei Satului.

C. C. Me intrebă, déca Vladu va mai tramite portretul seu spre vendiare la parintele acela? — Nu sciu, că-ci acuma e pró ocupat cu capacitatea romanilor de a se face deákisti.

Cucului. Ea intreba de Prunculu Baiatnui, cei-a scrisu veru-seu de la Bucuresci? Mi-se pare, că nu se pré lauda cu scrisoarea ast'a.

Caranusebesiu. Gur'a Satului nu dă tablouri. Cei ce vreau să aiba de aceste, trebuie să se aboneze la „Familia.“ Fă dar si dta asié, séu dispune dupa placu de pretiulu tablou ce l'ai tramsu!

Calumnía despre femei.

(Din calindariulu Gurei Satului.)

— Hah! ei sioptescu incetu. Óre ce vorbescu?

— Dóue-spre diece óre au trecutu, si dinsulu n'a sositu inca a casa! Bucura-te femeia maritata!

— Oh, iubit'a mea vecina, bine că n'ai fostu a séra la cina la Logosiana, tóte mancările au fostu nesarate.

— En sé vedu, cătu a pierdutu barbatulu meu în nóptea trecuta?

— Notarasit'a trebue sé plesnésca de ciuda, candu m'a vedé in acést'a haina nouă.

— Pan'acuma me faceam mai tenera cu trei ani, de adi inainte trebue sé stergh patru ani, că-ci alt-mintre asiu fisilita sé marturisescu, căsum de 30 de ani!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.